

Iskolánk németes diákjai a Debrecenben első alkalommal megrendezett „Svájci Napok” programsorozat keretében rendhagyó, svájci tematikájú városnéző sétán vehettek részt.

Az időutazással felérő túrát a reformáció korában kezdtük és a 21. században zártuk. Városunk számtalan ponton kötődik Svájchoz. Ma már nemcsak a vallás, az oktatás, a nyomtatás és a kultúra a közös kapcsolódási pont Debrecen és Genf között, hanem a gazdaság területén is megjelenik a két város összefonódása, hiszen három neves svájci cég – az Oerlikon, a Neopac és a Sensirion – is Debrecent választotta otthonául.

A városnéző túra sok meglepetést tartogatott számunkra. Többek között megtudhattuk, hogy Bocskai szobra nemcsak Debrecennek, hanem Genfnek is van, illetve azt is, hogy milyen kapcsolat rejlik a havasi gyopár és a reformáció között. Rövid pihenő erejéig igazi zenei kuriózumként a montreux-i Alpeshi Kürt Akadémiáról érkezett alpesi kürtösök szólaltatták meg a fenyőből készült hangszereiket a Nagytemplom előtt, melyet egy zászlóforgató művész előadása színesített. A csaknem 3 és fél méteres tradicionális kürtök a svájci zenei kultúra szerves részét képezik. Ezt az akadémiát egy ’56-os magyar – Molnár László – alapította 1998-ban, vagyis még ezen a ponton is megvan a kapcsolat országaink között. A zene területén újabb genfi kapcsolattal szembesültünk a Kistemplomban, ahol Sárosi Dániel előadásában megcsodálhattuk a svájci mintára épült orgonát.

Sétánkat a Német Kulturális Fórum Batthyány utcai épületében megnyílt Svájci Pavilonban zártuk, ahol Jean-Francois Paroz Svájc nagykövete és Papp László Debrecen polgármestere közösen nyitotta meg az egész hetes rendezvényt.

A nagykövetség itt egy interaktív falat alakított ki, ahol az alpesi ország demokratikus rendszerével, a híres svájci humanitárius hagyományokkal és a városunkban működő cégek tevékenységével lehet megismerkedni.

A „Svájci Napok” alkalmai között filmvetítés, kincskereső séta, gasztronómiai bemutató is várja az érdeklődőket. Az egész héten nyitva álló Svájci Pavilontól apró, de emlékezetes ajándékokkal búcsúztunk.

(Szalókiné Tóth Judit)